

31994L0062

L 365/10

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1994 12 31

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 94/62/EB**1994 m. gruodžio 20 d.****dėl pakuočių ir pakuočių atliekų**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 189b straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi tam, kad būtų galima apsaugoti aplinką nuo pakuočių ir pakuočių atliekų poveikio arba tą poveikį sumažinti ir taip užtikrinti aukštą aplinkosaugos lygį, o, antra vertus, kad būtų galima užtikrinti vidaus rinkos funkcionavimą ir išvengti Bendrijoje prekybos kliūčių bei konkurencijos iškraipymo ir suvaržymo, būtina suderinti įvairias nacionalines priemones dėl pakuočių ir pakuočių atliekų;

kadangi geriausias būdas neleisti gaminti pakuočių atliekų yra mažinti bendrą pakuočių apimtį;

kadangi ryšium su šios direktyvos tikslais svarbu laikytis bendros nuostatos, kad vienoje valstybėje narėje taikomos aplinkosaugos priemonės neturi trukdyti kitai valstybei narėi siekti šioje direktyvoje numatytų tikslų;

kadangi mažinti atliekas svarbu tam, kad būtų galima užtikrinti tolygų augimą, kurį skatina Europos Sąjungos sutartis;

kadangi ši direktyva turi būti taikoma visų rūšių pakuotėms, patenkančioms į rinką, ir visoms pakuočių atliekoms; kadangi dėl to 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 85/339/EEB dėl žmonėms vartoti skirtų skysčių konteinerių ⁽⁴⁾ turi būti panaikinta;

kadangi pakavimas yra labai svarbi socialinė ir ekonominė funkcija, ir dėl to šioje direktyvoje numatytos priemonės turi būti taikomos nepažeidžiant kitų įstatymų dėl pakuočių kokybės ir transportavimo bei supakuotų prekių reikalavimų;

kadangi, laikantis Bendrijos atliekų tvarkymo strategijos, išdėstytos 1990 m. gegužės 7 d. Tarybos rezoliucijoje dėl atliekų politikos ⁽⁵⁾ ir 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvoje 75/442/EEB dėl atliekų ⁽⁶⁾, pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo prioritetą pirmiausia turėtų būti teikiamas pakuočių atliekų prevencijai, o papildomi pagrindiniai principai – pakuočių pakartotinis naudojimas, perdirbimas ir kitos pakuočių atliekų naudojimo formos, ir taip būtų sumažintas galutinis tokių šalintinių atliekų kiekis;

kadangi, kol nebus pasiekta atliekų utilizavimo procesų mokslinė ir technologinė pažanga, pakartotinis atliekų naudojimas ir perdirbimas turi būti laikomi aplinkosaugos atžvilgiu pirmiausia pasirinktiniais metodais; kadangi dėl to valstybėse narėse būtina sukurti sistemas, kurios garantuotų panaudotų pakuočių ir (ar) pakuočių atliekų grąžinimą; kadangi būtina kuo greičiau baigti pakuočių tarnavimo laiko apskaičiavimus, kad būtų galima pagrįstai nustatyti aiškią pakuočių, kurias galima pakartotinai naudoti, perdirbti ar panaudoti, klasifikaciją;

kadangi pakuočių atliekų prevenciją reikia vykdyti taikant atitinkamas priemones ir valstybių narių rodomą iniciatyvą siekti šioje direktyvoje numatytų tikslų;

kadangi valstybės narės pagal Sutartį gali skatinti tų pakuočių, kurios gali būti pakartotinai panaudotos nekenkiant aplinkai, pakartotinio naudojimo sistemas, ir taip išnaudoti tokių sistemų teikiamus pranašumus saugant aplinką;

kadangi aplinkosaugos požiūriu perdirbimą reikia laikyti svarbia atliekų naudojimo dalimi, ypač mažinant energijos ir pirminių žaliavų vartojimą ir atliekų galutinį šalinimą;

⁽¹⁾ OL C 263, 1992 10 12, p. 1 ir OL C 285, 1993 10 21, p. 1.

⁽²⁾ OL C 129, 1993 5 10, p. 18.

⁽³⁾ 1993 m. birželio 23 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 194, 1993 7 19, p. 177), 1994 m. kovo 4 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 137, 1994 5 19, p. 65) ir 1994 m. gegužės 4 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 205, 1994 7 25, p. 163). Patvirtinta 1993 m. gruodžio 2 d. (OL C 342, 1993 12 20, p. 15). Taikinio komiteto bendras tekstas, priimtas 1994 m. lapkričio 8 d.

⁽⁴⁾ OL L 176, 1985 7 6, p. 18. Direktyva su pakeitimais, padarytas Direktyva 91/629/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

⁽⁵⁾ OL C 122, 1990 5 18, p. 2.

⁽⁶⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 39. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/156/EEB (OL L 78, 1991 3 26, p. 32).

kadangi energijos gavyba yra vienas iš efektyvių pakuočių atliekų naudojimo būdų;

kadangi valstybėse narėse pakuočių atliekų naudojimo ir perdirbimo tikslų turi būti siekiama laikantis tam tikrų ribų, kad būtų galima atsižvelgti į skirtingas situacijas valstybėse narėse ir nesudaryti prekybos kliūčių bei neiškraipyti konkurencijos;

kadangi, norint pasiekti rezultatų per vidutinės trukmės laikotarpį ir pateikti ekonominės veiklos vykdytojams, vartotojams bei valstybinėms valdžios institucijoms būtinas ilgalaikės perspektyvas, reikia nustatyti vidutinės trukmės terminą, iki kada turi būti pasiekti pirmiau minėti tikslai, ir ilgalaikį terminą, iki kada turi būti pasiekti vėlesni tikslai, kad juos būtų galima žymiai praplėsti;

kadangi, remdamiesi Komisijos ataskaitomis, Europos Parlamentas ir Taryba privalo išnagrinėti valstybių narių įgytą patirtį siekiant pirmiau minėtų tikslų ir mokslinių tyrimų rezultatus bei vertinimo metodus, tokius kaip ekologinė pusiausvyra;

kadangi valstybėms narėms, kurios jau sudarė ar sudarys platesnių tikslų siekiančias programas, turi būti leidžiama siekti tų tikslų aukšto aplinkosaugos lygio sumetimais su sąlyga, kad tokios priemonės netrikdo vidaus rinkos ir netrukdo kitoms valstybėms narėms vykdyti šią direktyvą; kadangi Komisija tokias priemones privalo tvirtinti atitinkamai jas patikrinusi;

kadangi, antra vertus, tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis kai kurioms valstybėms narėms galima leisti nustatyti mažesnius tikslus su sąlyga, kad iki visiems nustatyto termino jos pasiekia būtinąjį atliekų naudojimo tikslą, o iki vėlesnio termino pasiekia ir visiems nustatytus tikslus;

kadangi, tvarkant pakuotes ir pakuočių atliekas, būtina, kad valstybės narės sukurtų gražinimo, surinkimo ir naudojimo sistemas; kadangi tokios sistemos turėtų būti atviros, kad jose galėtų dalyvauti visos suinteresuotosios šalys, ir kadangi jos turėtų būti taip suprojektuotos, kad būtų galima išvengti importuotų prekių diskriminavimo, prekybos kliūčių ir konkurencijos iškreipimo ir garantuoti, kad būtų gražinama kiek galima daugiau pakuočių ir pakuočių atliekų laikantis Sutarties;

kadangi pakuočių ženklavimo Bendrijos mastu problemą dar reikia toliau nagrinėti, bet ją Bendrija turėtų išspręsti netolimoje ateityje;

kadangi, siekiant iki minimumo sumažinti pakuočių ir pakuočių atliekų poveikį aplinkai ir vengti prekybos kliūčių bei konkurencijos iškreipimo, taip pat būtina apibrėžti esminius pakuočių sudėties ir tinkamumo pakartotiniam naudojimui bei naudojimui (ir perdirbimui) reikalavimus;

kadangi kenksmingų metalų ir kitų medžiagų kiekiai pakuotėse turi būti ribojami dėl jų poveikio aplinkai (ypač turint galvoje tikimybę, kad jų bus išmetamuosiuose teršaluose ar pelenuose deginant pakuotes arba filtratuose, kai pakuotės išvežamos į sąvartynus); kadangi labai svarbu, kad pirmas žingsnis mažinant pakuočių atliekų toksiškumą būtų neleisti dėti kenksmingų sunkiųjų metalų į pakuočių medžiagas ir užtikrinti, kad tokios medžiagos nepatektų į aplinką, išskyrus tam tikrais konkrečiais atvejais Komisijos nustatytas išimtis laikantis komiteto procedūros;

kadangi norint, kad būtų pasiektas aukštas perdirbimo lygis ir išvengtų sveikatos bei saugos problemų tie, kurie surenka ir apdoroja pakuočių atliekas, labai svarbu, kad tokios atliekos būtų rūšiuojamos jų susidarymo vietose;

kadangi pakuočių gamybos reikalavimai neturėtų būti taikomi pakuotėms, naudotoms tam tikram produktui prieš įsigaliojant šiai direktyvai; kadangi pakuočių prekybai būtinas ir pereinamasis laikotarpis;

kadangi nustatant, kada turi įsigaliooti nuostatos dėl visus esminius reikalavimus atitinkančių pakuočių pateikimo rinkai, būtina atsižvelgti, kad Europos standartus rengia kompetentinga standartų institucija; tačiau kadangi nuostatos dėl būdų, kaip įrodyti nacionalinių standartų atitiktį, turi būti pradėtos taikyti nedelsiant;

kadangi būtina skatinti rengti esminių reikalavimų ir kitų su jais susijusių klausimų Europos standartus;

kadangi šioje direktyvoje numatytos priemonės reiškia, kad turi būti sukurti atliekų naudojimo ir perdirbimo pajėgumai bei prekybos perdirbtomis pakuočių medžiagomis vietos;

kadangi perdirbtų medžiagų naudojimas pakuotėms neturėtų prieštarauti atitinkamoms higienos, sveikatos ir vartotojų saugos nuostatoms;

kadangi, norint kontroliuoti šios direktyvos tikslų įgyvendinimą, reikia turėti pakuočių ir pakuočių atliekų duomenis iš visos Bendrijos;

kadangi svarbu, kad visi, kurie dalyvauja gaminant, naudojant, importuojant pakuotes ir pakuotus produktus bei jais prekiauja, geriau suvoktų pakuočių tapimo atliekomis mastus ir pagal principą „teršėjas moka“ prisiimtų atsakomybę už tokias atliekas; kadangi, kuriant ir įgyvendinant šioje direktyvoje numatytas priemones, turėtų dalyvauti ir glaudžiai bendradarbiauti visi partneriai ir atitinkamai dalytis atsakomybe;

kadangi, tvarkant pakuotes ir pakuočių atliekas, svarbiausias vaidmuo tenka vartotojams, todėl jie turi būti tinkamai informuoti, kad atitinkamai keistų savo elgesį ir požiūrį;

kadangi į atliekų tvarkymo planus, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 75/442/EEB, įtraukus konkretų skyrių apie pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymą, tai prisidėtų prie veiksmingo šios direktyvos įgyvendinimo;

kadangi, siekiant palengvinti šios direktyvos tikslų įgyvendinimą, gali būti tikslinga Bendrijai ir valstybėms narėms naudoti ekonomines priemones laikantis Sutarties nuostatų, kad būtų galima išvengti naujų protekcionizmo formų;

kadangi, nepažeisdamos 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyvos 83/189/EEB, nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką, ⁽¹⁾ valstybės narės, prieš priimdamos priemones, privalo pranešti Komisijai apie tų priemonių projektus, kad būtų galima nustatyti, ar jie atitinka šią direktyvą, ar ne;

kadangi Komisija, laikydamosi komiteto procedūros, turi užtikrinti, kad pakuočių identifikavimo sistema ir duomenų bazės struktūra būtų derinamos su mokslo ir technikos pažanga;

kadangi, laikantis tos pačios komiteto darbo tvarkos, būtina numatyti konkrečias priemones, kaip įveikti sunkumus, iškilusius įgyvendinant šią direktyvą,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslai

1. Šios direktyvos tikslas – suderinti pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo nacionalines priemones, kad, pirma, būtų galima užkirsti kelią daryti poveikį valstybių narių ir trečiųjų šalių aplinkai arba mažinti tą poveikį ir taip užtikrinti aukštą aplinkosaugos lygį, o antra, kad būtų galima užtikrinti vidaus rinkos funkcionavimą ir išvengti prekybos kliūčių bei konkurencijos iškraipymo ir apribojimo Bendrijoje.

⁽¹⁾ OL L 109, 1983 4 26, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/400/EEB (OL L 221, 1992 8 6, p. 55).

2. Šiuo tikslu direktyvoje nustatomos priemonės, skirtos svarbiausia tam, kad nebūtų gaminamos pakuočių atliekos ir būtų taikomi papildomi pagrindiniai principai – pakartotinis pakuočių naudojimas, perdirbimas ir kitos pakuočių atliekų utilizavimo formos, ir taip būtų sumažintas galutinis tokių šalintinų atliekų kiekis.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visoms Bendrijoje į rinką pateiktoms pakuotėms ir visoms pakuočių atliekoms, nepriklausomai nuo naudotų medžiagų ir nesvarbu, ar jos gaminamos ir naudojamos pramonės, prekybos, raštinių, parduotuvių, paslaugų, buitės ar kitokioje srityje.

2. Ši direktyva taikoma nepažeidžiant pakuočių esamų kokybės reikalavimų, tokių kaip saugos, sveikatos ir pakuotų prekių higienos bei transportavimo reikalavimai, ir nepažeidžiant 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų ⁽²⁾.

3 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

1) „pakuotė“ – iš bet kurios rūšies medžiagų padaryti gaminiai, skirti prekėms, pradedant žaliavomis ir baigiant perdirbtais produktais, izoliuoti, apsaugoti, tvarkyti, pristatyti ir pateikti iš gamintojo naudotojui ar vartotojui. Tais pačiais tikslais naudojami „negrąžintini“ daiktai taip pat laikomi pakuotėmis.

Pakuotė yra tik:

a) prekinė arba pirminė pakuotė, t. y. pakuotė, sudaranti pardavimo vienetą, kurį pirkimo vietoje perka galutinis naudotojas ar vartotojas;

b) grupinė, arba antrinė, pakuotė, t. y. pakuotė, kuri pirkimo vietoje sudaro tam tikrų pardavimo vienetų grupę, nesvarbu, ar galutiniam naudotojui ar vartotojui ji parduodama kaip pardavimo vienetų grupė, ar tai tik priemonė lentynoms pardavimo vietoje papildyti; tokią pakuotę galima atskirti nuo produkto nepakeičiant jo savybių;

⁽²⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 20.

- c) transporto, arba tretinė, pakuotė, t. y. pakuotė, kuri palengvina pardavimo vienetų ar grupinių pakuočių paruošimą išsiuntimui ir transportavimą, apsaugo juos nuo sugadinimo ruošiant išsiuntimui ir transportuojant. Kelių, geležinkelio, laivų ir oro transporto konteineriai į transportavimo pakuotes neįeina;
- 2) „pakuočių atliekos“ – bet kuri pakuotė ar pakuotės medžiaga, kuriai taikomas Direktyvoje 75/442/EEB pateiktas atliekų apibrėžimas, išskyrus gamybos atliekas;
- 3) „pakuočių atliekų tvarkymas“ – atliekų tvarkymas pagal Direktyvoje 75/442/EEB pateiktą apibrėžimą;
- 4) „prevencija“ – kiekio ir kenksmingo poveikio aplinkai mažinimas:
- pakuotėse bei pakuočių atliekose esančių medžiagų,
- pakuočių bei pakuočių atliekų, susidarantių gamybos procese ir prekybos, platinimo, naudojimo ir naikinimo stadijose,
- ypač kuriant „švarių“ produktus ir technologiją;
- 5) „pakartotinis naudojimas“ – bet kokia operacija, kai pakuotė, kuri buvo sumanyta ir sukonstruota naudoti per savo naudojimo laiką tik minimalų vežimą ir pakartotinio naudojimo kartų skaičių, yra vėl užpildoma ar naudojama tuo pačiu tikslu, kuriam buvo sukurta, naudojant ar nenaudojant papildomus rinkoje esamus produktus, įgalinančius vėl užpildyti pakuotę; tokia pakartotinai naudota pakuotė tampa pakuočių atliekomis tuomet, kai ji daugiau pakartotinai nebenaudojama;
- 6) „naudojimas“ – bet kuri taikoma iš Direktyvos 75/442/EEB II.B priede numatytų operacijų;
- 7) „perdirbimas“ – atliekų medžiagų perdirbimas gamybos procese, numatytas pradiniam tikslui ar kitais tikslais, į kuriuos įeina organinis perdirbimas, bet neįeina energijos gavyba;
- 8) „energijos gavyba“ – degių pakuočių medžiagų naudojimas energijai gauti tiesiogiai jas deginant kartu su kitomis atliekomis ar atskirai, bet išgaunant šilumą;
- 9) „organinis perdirbimas“ – pakuočių atliekų biologiškai skylančių dalių aerobinis (kompostavimo) ir anaerobinis (biometanizavimo) apdorojimas kontroliuojamomis sąlygomis ir naudojant mikroorganizmus, kurio rezultatas – stabilios organinės liekanos arba metanas. Sąvartynai nelaikomi organinio perdirbimo forma.

10) „šalinimas“ – bet kuri iš Direktyvos 75/442/EEB II.A priede numatytų operacijų;

11) „ekonominės veiklos vykdytojai“ – kalbant apie pakuotes, tai pakuočių medžiagų tiekėjai, pakuočių gamintojai ir perdirbėjai, pildytojai ir naudotojai, importuotojai, prekybininkai ir platintojai, valdžios institucijos ir įstatymų numatytos organizacijos;

12) „savanoriška sutartis“ – formali valstybės narės kompetentingų valstybinių institucijų ir atitinkamų ekonomikos sektorių sutartis, kuri turi būti atvira visiems partneriams, pasirengusiems vykdyti sutarties sąlygas ir dirbti siekiant šios direktyvos tikslų.

4 straipsnis

Prevencija

1. Valstybės narės privalo užtikrinti, kad, be tų priemonių, kuriomis pagal 9 straipsnį siekiama neleisti susidaryti pakuočių atliekoms, būtų įgyvendinamos ir kitos prevencinės priemonės. Tai gali būti nacionalinės programos ar panašios akcijos, tam tikrais atvejais sukurtos pasitarus su ekonominės veiklos vykdytojais, jos yra tikslingos ir kurių tikslas yra susipažinti ir pasinaudoti tuo daugeliu iniciatyvinių priemonių, kurių imama si įvairiose valstybėse narėse atliekų prevencijai. Tos priemonės turi atitikti šios direktyvos tikslus, apibrėžtus 1 straipsnio 1 dalyje.

2. Komisija privalo padėti plėtoti prevenciją skatindama sudaryti tinkamus Europos standartus, atitinkančius 10 straipsnį.

5 straipsnis

Valstybės narės gali skatinti pakartotinio naudojimo sistemas tokių pakuočių, kurias, nepažeidžiant Sutarties, galima pakartotinai naudoti nekenkiant aplinkai.

6 straipsnis

Naudojimas ir perdirbimas

1. Kad valstybės narės galėtų laikytis šios direktyvos, jos turi imtis būtinų priemonių toliau išvardytiems tikslams pasiekti visoje savo teritorijoje:

a) ne vėliau kaip po penkerių metų nuo šios direktyvos privalomo įgyvendinimo nacionaliniuose įstatymuose mažiausiai 50 % ir daugiausia 65 % pakuočių atliekų svorio turi būti panaudojama;

b) laikantis šių bendrųjų tikslų ir tų pačių laiko ribų mažiausiai 25 % ir daugiausia 45 % viso pakuočių medžiagų svorio pakuočių atliekose turi būti perdirbama, kiekvienai pakuočių medžiagai tenkant mažiausiai po 15 %;

c) ne vėliau kaip po dešimties metų nuo šios direktyvos privalomo įgyvendinimo nacionaliniuose įstatymuose dienos turi būti panaudojamas ir perdirbamas toks pakuočių atliekų procentas, kokį nustatys Taryba pagal straipsnio 3 dalies b punktą siekdama žymiai padidinti šios straipsnio dalies a ir b punktuose nustatytus kiekius.

2. Tam tikrais atvejais valstybės narės skatina medžiagų, gautų perdirbus pakuočių atliekas, panaudojimą pakuočių ir kitų gaminių gamybai.

3. a) remdamiesi tarpiniu Komisijos pranešimu ir galutine ataskaita, Europos Parlamentas ir Taryba per ketverius metus nuo šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos datos išnagrinėja valstybių narių praktinę patirtį siekiant 1 dalies a ir b punktuose bei 2 dalyje nustatytų tikslų ir uždavinių ir tokius mokslinių tyrimų rezultatus bei vertinimo metodus, kaip ekologinis balansas;

b) ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki 1 dalies a punkte nurodyto penkerių metų laikotarpio pabaigos Taryba Komisijos pasiūlymu kvalifikuota balsų dauguma nustato tikslus 1 dalies c punkte nurodytam antrajam penkerių metų laikotarpiui. Vėliau ši procesą būtina kartoti kas penkerius metus.

4. Valstybės narės paskelbia 1 dalies a ir b punktuose minimus tikslus ir priemones, ir jie tampa informacijos kampanijos objektu plačiai visuomenei ir ekonominės veiklos vykdytojams.

5. Graikija, Airija ir Portugalija dėl savo specifinės padėties, t. y. dėl daugybės salų, kaimo ir kalnuotų vietovių bei žemo pakuočių naudojimo lygio, gali:

a) nustatyti mažesnius už 1 dalies a ir b punktuose nustatytus tikslus, kurie turi būti pasiekti ne vėliau kaip per penkerius metus nuo šios direktyvos įgyvendinimo, tačiau panaudojama turi būti ne mažiau kaip 25 %;

b) kartu atidėti 1 dalies a ir b punktuose nurodytų tikslų įgyvendinimą vėlesniam laikui, bet ne vėliau kaip iki 2005 m. gruodžio 31 d.

6. Valstybės narės, kurios priima ar priims programas su didesniais tikslais, negu nurodyti 1 dalies a ir b punktuose, ir todėl turės atitinkamus atliekų naudojimo ir perdirbimo pajėgumus, leidžiama siekti tų tikslų vardan aukšto aplinkosaugos lygio su sąlyga, kad šios priemonės neiškraipys vidaus rinkos ir netrukdyt kitoms valstybės narėms laikytis šios direktyvos. Apie tai valstybės narės praneša Komisijai. Komisija tas priemones patvirtina kartu su valstybėmis narėmis patikrinusi, ar jos atitinka pirmiau nurodytus reikalavimus ir nėra savavališka diskriminacinė priemonė ar užslėptas prekybos tarp valstybių narių suvaržymas.

7 straipsnis

Grąžinimo, surinkimo ir naudojimo sistemos

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių garantuoti, kad būtų sudarytos sistemos, kurios užtikrintų:

a) kad panaudotos pakuotės ir (ar) pakuočių atliekos bus grąžinamos ir (ar) surenkamos iš vartotojų, kitų galutinių naudotojų ar iš atliekų srauto ir joms bus pritaikyti tinkamiausi atliekų tvarkymo būdai;

b) kad pakuotės ir (ar) surinktos pakuočių atliekos bus naudojamos, pakartotinai naudojamos ir perdirbamos,

siekiant šioje direktyvoje nustatytų tikslų.

Šios sistemos yra atviros, kad jose galėtų dalyvauti atitinkamų sektorių ekonominės veiklos vykdytojai ir kompetentingos valstybinės institucijos. Jos taip pat taikomos importuotiems produktams nenustatant jokių diskriminacinių sąlygų, tokių kaip detalios taisyklės ar mokesčiai už naudojimąsi jomis; ir tos sistemos kuriamos taip, kad, laikantis Sutarties, būtų išvengta prekybos kliūčių ir konkurencijos iškraipymo.

2. 1 dalyje nurodytos priemonės yra politikos, kurios laikomasi pakuočių ir pakuočių atliekų atžvilgiu, sudedamoji dalis, ir jas taikant ypač atsižvelgiama į aplinkosaugos, vartotojų sveikatos, saugos ir higienos reikalavimus; supakuotų prekių ir panaudotų medžiagų kokybės, autentiškumo bei techninių charakteristikų apsaugą; pramoninės bei komercinės nuosavybės teisių apsaugą.

8 straipsnis

Ženklavimo ir identifikavimo sistema

1. Laikydamosi Sutartyje nustatytų sąlygų, Taryba ne vėliau kaip po dvejų metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo priima sprendimą dėl pakuočių ženklavimo.

2. Siekiant palengvinti pakuočių surinkimą, pakartotinį naudojimą, naudojimą, įskaitant ir perdirbimą, kad būtų lengviau tas pakuotes identifikuoti ir klasifikuoti pagal pramonės rūšis, ant pakuotės nurodoma naudotos (-ų) pakuotės medžiagos (-ų) rūšis.

Tuo tikslu ne vėliau kaip po 12 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo Komisija, remdamasi I priedu ir laikydamosi 21 straipsnyje numatytos tvarkos, nustato numeravimą ir santrumpas, kuriais paremta identifikavimo sistema, ir, laikydamosi tos pačios tvarkos, nurodo, kokioms medžiagoms ši identifikavimo sistema bus taikoma.

3. Atitinkamas ženklavimas daromas arba ant pačios pakuotės, arba ant etiketės. Ženklavimas turi būti aiškiai matomas, lengvai įskaitomas. Jis turi būti patvarus ir ilgalaikis, net ir atidarius pakuotę.

9 straipsnis

Esminiai reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, praėjus trejiems metams nuo šios direktyvos įsigaliojimo, pakuotė galėtų būti pateikiama į rinką tik su sąlyga, kad ji atitinka visus šioje direktyvoje ir jos II priede nustatytus esminius reikalavimus.

2. Nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos valstybės narės daro prielaidą, kad pakuotė atitinka visus šioje direktyvoje ir jos II priede nustatytus esminius reikalavimus, jei:

a) ji atitinka tam tikrus darniuosius standartus, kurių identifikavimo kodai paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Valstybės narės paskelbia nacionalinių standartų, į kuriuos yra perkelti tie suderinti standartai, identifikavimo kodus;

b) ji atitinka tam tikrus 3 dalyje nurodytus nacionalinius standartus, jei toms sritims, kurioms tie standartai taikomi, nėra priimtų suderintų standartų.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai 2 dalies b punkte nurodytų savo nacionalinių standartų tekstus, kurie, jų nuomone, atitinka šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus. Komisija nedelsdama tuos tekstus persiūčia kitoms valstybėms narėms.

Valstybės narės paskelbia nuorodas į šiuos standartus. Komisija užtikrina, kad jos būtų paskelbtos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

4. Kai valstybė narė ar Komisija mano, kad 2 dalyje nurodyti standartai nevisiškai atitinka 1 dalyje nurodytus esminius reikalavimus, Komisija arba atitinkama valstybė narė perduoda

ši klausimą svarstyti pagal Direktyvą 83/189/EEB sudarytam komitetui, nurodydama priežastis. Komitetas savo nuomonę pareiškia nedelsdamas.

Remdamasi komiteto nuomone, Komisija praneša valstybėms narėms, ar būtina, ar nebūtina tuos standartus iš 2 ar 3 dalyse nurodyto leidinio išbraukti.

10 straipsnis

Standartizavimas

Tam tikrais atvejais Komisija skatina Europos standartų, susijusių su II priede nurodytais esminiais reikalavimais, rengimą.

Komisija ypač skatina rengimą Europos standartų, susijusių su:

- pakuočių gyvavimo ciklo analizės kriterijais ir metodais,
- metodais, naudojamais matuoti ir tikrinti, ar pakuotėje yra sunkiųjų metalų ir kitų pavojingų medžiagų ir ar jie yra iš pakuotės ar pakuočių atliekų išleidžiami į aplinką,
- kriterijais, pagal kuriuos nustatomas minimalus perdirbtų medžiagų kiekis tam tikros rūšies pakuotėse,
- perdirbimo metodų kriterijais,
- kompostavimo metodų ir gaunamo komposto kriterijais,
- pakuočių ženklavimo kriterijais.

11 straipsnis

Pakuotėje esančių sunkiųjų metalų koncentracijos lygis

1. Valstybės narės užtikrina, kad švino, kadmio, gyvsidabrio ir heksavalentinio chromo bendra koncentracija pakuotėje ar sudedamosiose pakuotės dalyse neviršytų:

- 600 ppm svorio, praėjus dvejiems metams nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos,
- 250 ppm svorio, praėjus trejiems metams nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos,
- 100 ppm svorio, praėjus penkeriems metams nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos.

2. 1 dalyje nurodyti koncentracijos lygiai netaikomi pakuotėms, pagamintoms vien iš švino kristolo, kaip apibrėžta Direktyvoje 69/493/EEB (¹).

3. 21 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija nustato:

(¹) OL L 326, 1969 12 29, p. 36.

- sąlygas, kada pirmiau nurodyti koncentracijos lygiai netai-
komi perdirtoms medžiagoms ir pasikartojantiems uždaro-
sios ir kontroliuojamos grandinės gaminiams,
- pakuotės rūšis, kurioms taikomos 1 dalies trečioje įtraukoje
nurodytų reikalavimų išimtys.

12 straipsnis

Informacinės sistemos

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad ten, kur dar nėra suderintu pagrindu sukurtų pakuočių ir pakuočių atliekų duomenų bazių, jos būtų sudarytos, kad valstybės narės ir Komisija galėtų stebėti, kaip įgyvendinami šios direktyvos tikslai.

2. Šiuo tikslu duomenų bazės teikia informaciją apie atskirose valstybėse narėse stebimą pakuočių ir pakuočių atliekų srautų dydį, ypatybes ir evoliuciją (kartu su informacija apie pakuočių medžiagų ir jų gamybai naudotų komponentų toksiskumą ir pavojingumą).

3. Kad valstybių narių parengtų duomenų charakteristikos ir jų pateikimas būtų suderinti ir galimi palyginti, valstybės narės savo turimus duomenis Komisijai teikia tokia forma, kokią Komisija, remdamasi šios direktyvos III priedu ir laikydamasi 21 straipsnyje numatytos tvarkos, nustatys per vienerius metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

4. Valstybės narės atsižvelgia į mažų ir vidutinių įmonių problemas, kurios iškyla teikiant išsamius duomenis.

5. Gauti duomenys pateikiami 17 straipsnyje nurodytose nacionalinėse ataskaitose, o visose vėlesnėse ataskaitose atnaujina-
jami.

6. Valstybės narės reikalauja, kad visi ekonominės veiklos vykdytojai kompetentingoms institucijoms teiktų apie savo sektorių patikimus duomenis, kaip nurodyta šiame straipsnyje.

13 straipsnis

Informacija pakuočių vartotojams

Valstybės narės imasi priemonių, kad per dvejus metus nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos besinaudojantys pakuotė-
mis, ypač vartotojai, gautų reikiamą informaciją apie:

- jiems prieinamas grąžinimo, surinkimo ir naudojimo siste-
mas,

- savo vaidmenį skatinant pakuočių ir pakuočių atliekų nau-
dojimą, pakartotinį naudojimą ir perdirtimą,

- rinkoje esančių pakuočių ženklų reikšmes,

- atitinkamus pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo planų
elementus, kaip nurodyta 14 straipsnyje.

14 straipsnis

Tvarkymo planai

Siekdamos šioje direktyvoje nurodytų tikslų ir priemonių, valstybės narės į atliekų tvarkymo planus, reikalaujamus pagal Direktyvos 75/442/EEB 17 straipsnį, įtraukia specialų skyrių apie pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo planus bei prie-
mones, kurių reikia imtis pagal 4 ir 5 straipsnius.

15 straipsnis

Ekonominės priemonės

Remdamasi atitinkamomis Sutarties nuostatomis, Taryba priima ekonominius instrumentus, skatinančius šios direktyvos tikslų įgyvendinimą. Jei tokie instrumentai nepriimti, valstybės narės, laikydamasi Bendrijos aplinkosaugos principų ir, *inter alia*, prin-
cipo „teršėjas moka“ bei prievolių, atsirandančių iš Sutarties, gali imtis šių tikslų įgyvendinimui reikalingų priemonių.

16 straipsnis

Pranešimas

1. Prieš priimdamos tokias priemones ir nepažeisdamos Direktyvos 83/189/EEB, valstybės narės ketinamų priimti pagal šią direktyvą priemonių projektus praneša Komisijai, išskyrus fiskalinio pobūdžio priemones, bet praneša technines specifi-
kacijas, susijusias su fiskalinėmis priemonėmis, kurios skatina tų techninių specifikacijų laikytis, kad Komisija galėtų jas išnagri-
nėti atsižvelgdama į esamas nuostatas, kiekvienu atveju laiky-
damasi pirmiau nurodytoje direktyvoje nustatytos tvarkos.

2. Jei siūloma priemonė yra kartu ir techninis klausimas, kaip numatyta Direktyvoje 83/189/EEB, valstybė narė, pateik-
dama pranešimą šioje direktyvoje nustatyta tvarka, gali nurody-
ti, kad pranešimas lygiai taip pat galioja ir Direktyvai 83/189/EEB.

17 straipsnis

Pareiga atsiskaityti

Apie tai, kaip taikoma ši direktyva, valstybės narės atsiskaito Komisijai pagal 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyvos 91/692/EEB, standartizuojančios ir racionalizuojančios ataskaitas apie tam tikrų su aplinkosauga susijusių direktyvų įgyvendinimą, 5 straipsnį⁽¹⁾. Pirma ataskaita apima laikotarpį nuo 1995 m. iki 1997 m.

18 straipsnis

Laisvė pateikti į rinką

Valstybės narės netrukdo pateikti į rinką savo teritorijoje pakuočių, kurios atitinka šios direktyvos nuostatas.

19 straipsnis

Derinimas su mokslo ir technikos pažanga

Pakeitimai, būtini identifikavimo sistemai derinti su mokslo ir technikos pažanga, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje, I priede ir 10 straipsnio paskutinėje įtraukoje, ir duomenų bazių formoms derinti, kaip nurodyta 12 straipsnio 3 dalyje ir III priede, priimamos 21 straipsnyje nustatyta tvarka.

20 straipsnis

Konkrečios priemonės

1. 21 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija nustato technines priemones, būtinas įveikti sunkumus, išskylančius taikant šią direktyvą, ypač medicinos prietaisų ir farmacijos preparatų pirminėms pakuotėms, mažoms pakuotėms ir prabangioms pakuotėms.

2. Komisija taip pat pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie visas kitas priemones, kurių reikėtų imtis, jei kartu pridėdamas atitinkamas pasiūlymas.

21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, sudarytas iš valstybių narių atstovų, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė pareiškama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų komitete balsai paskirstomi taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę;

b) jeigu numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija, išskyrus atvejus, kai Taryba paprastąja balsų dauguma atmetė minėtas priemones.

22 straipsnis

Įgyvendinimas nacionaliniuose įstatymuose

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1996 m. birželio 30 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Be to, valstybės narės pateikia Komisijai visus šios direktyvos taikymo srityje priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus.

4. Pakuočių gamybai keliami reikalavimai jokių būdu netaikomi pakuotėms, kurios vienam ar kitam gaminiui buvo naudojamos prieš įsigaliojant šiai direktyvai.

5. Tam tikrą laikotarpį, kuris neturi viršyti penkerių metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, valstybės narės leidžia pateikti į rinką pakuotes, kurios buvo pagamintos prieš šią datą ir atitinka jų galiojančius nacionalinius įstatymus.

⁽¹⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 48.

23 straipsnis

Nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos dienos šia direktyva panaikinama Direktyva 85/339/EEB.

24 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

25 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1994 m. gruodžio 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

K. HÄNSCH

Tarybos vardu

Pirmininkas

K. KINKEL

I PRIEDAS

IDENTIFIKAVIMO SISTEMA

Plastmasei žymėti vartojami skaičiai nuo 1 iki 19, popieriui ir kartonui – nuo 20 iki 39, metalui – nuo 40 iki 49, medienai – nuo 50 iki 59, tekstilei – nuo 60 iki 69 ir stiklui – nuo 70 iki 79.

Identifikavimo sistemoje atitinkamoms medžiagoms (-ai) taip pat gali būti vartojami sutrumpinimai (pavyzdžiui, didelio tankio polietilenas). Medžiagas galima identifikuoti pagal numeravimą ir (ar) sutrumpinimus. Identifikavimo ženklai pažymimi grafinio žymėjimo, nurodančio pakuotės tinkamumą naudojimui ar pakartotiniam naudojimui, centre ar žemiau jo.

II PRIEDAS

PAKUOTĖS SUDĖTIES IR TINKAMUMO NAUDOTI AR PAKARTOTINAI NAUDOTI IR PERDIRBTI ESMINIAI REIKALAVIMAI**1. Konkretūs pakuočių gamybos ir sudėties reikalavimai**

- Pakuotės turi būti gaminamos taip, kad jų tūrį ir svorį ribotų minimalūs dydžiai, kurie yra būtini, kad pakuotės atitiktų saugos, higienos ir pakuojamam produktui keliamus bei vartotojui priimtinus reikalavimus.
- Pakuotės turi būti taip projektuojamos, gaminamos ir parduodamos, kad būtų galima jas naudoti, pakartotinai naudoti, perdirbti ir sumažinti iki minimumo poveikį aplinkai, kai yra atsikratoma pakuočių atliekų ar pakuočių atliekų tvarkymo likučių.
- Pakuotės turi būti taip gaminamos, kad, deginant ar išvežant į sąvartyną pakuotes, pakuočių atliekas ar jų tvarkymo likučius, nuodingų ir kitų pavojingų medžiagų, esančių pakuočių medžiagose ar kitose sudedamosiose pakavimo dalyse, išmetamuose teršaluose, pelenuose ar filtratuose liktų tik minimalus kiekis.

2. Konkretūs pakartotinio pakuočių naudojimo reikalavimai

Turi būti laikomasi visų toliau išvardytų reikalavimų:

- pakuočių fizinės savybės ir charakteristikos turi būti tokios, kad įprastomis naudojimo sąlygomis jas būtų galima vežioti ir pakartotinai naudoti keletą kartų,
- naudotas pakuotes turi būti galima apdoroti laikantis darbininkų sveikatos ir saugos reikalavimų,
- turi atitikti konkrečius reikalavimus, keliamus naudotinioms pakuotėms, kai jos nebegali būti pakartotinai naudojamos ir tampa atliekomis.

3. Konkretūs naudotinioms pakuotėms keliami reikalavimai**a) Pakuotės, naudojamos perdirbant jų medžiagą**

Pakuotės turi būti taip gaminamos, kad tam tikrą jų medžiagų svorio dalį būtų galima perdirbti į komercinius produktus laikantis esamų Bendrijos standartų. Perdirbama medžiagų dalis gali svyruoti priklausomai nuo medžiagos, iš kurios pakuotė yra sudaryta, tipo.

b) Energijos gavybai naudojamos pakuotės

Pakuočių atliekos, kurios yra apdorojamos energijai gauti, turi turėti bent minimalų kaloringumą, kad energijos išgavimas būtų optimalus.

c) Pakuotės, naudojamos kompostui

Pakuočių atliekos, kurios apdorojamos jas kompostuojant, turi taip biologiškai skaidytis, kad jas būtų galima atskirai surinkti, ir jos netrukdytų kompostavimo procesui, kuriuo yra apdorojamos.

d) Biologiškai skaidomos pakuotės

Biologiškai skaidomos pakuočių atliekos turi būti tokios kilmės, kad galėtų fiziškai, chemiškai, termiškai ir biologiškai irti taip, kad dauguma pasigaminusio komposto galiausiai suskiltų į anglies dioksidą, biomasę ir vandenį.

III PRIEDAS

DUOMENYS, KURIUOS VALSTYBĖS NARĖS PRIVALO ĮTRAUKTI Į SAVO PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIKŲ DUOMENŲ BAZES (PAGAL 1, 2, 3 IR 4 LENTELES)

1. Pirminėms, antrinėms ir tretinėms pakuotėms:
 - a) šalyje sunaudoti pakuočių kiekiai pagal kiekvieną plačią medžiagų kategoriją (pagamintos + importuotos – eksportuotos) (1 lentelė);
 - b) pakartotinai panaudoti kiekiai (2 lentelė).
2. Buitinėms ir nebuitinėms pakuočių atliekomis:
 - a) šalyje panaudoti ir atsikratyti kiekiai pagal kiekvieną plačią medžiagų kategoriją (pagaminta + importuota – eksportuota) (3 lentelė);
 - b) perdirbti ir panaudoti kiekiai pagal kiekvieną plačią medžiagų kategoriją (4 lentelė).

1 LENTELĖ

Valstybės teritorijoje suvartotų pakuočių (pirminių, antrinių ir tretinių) kiekis

	Pagaminta tonų	– Eksportuota tonų	+ Importuota tonų	= Iš viso
Stiklinės				
Plastikinės				
Popierinės/kartono (įskaitant sudėtinį)				
Metalinės				
Medinės				
Kita				
Iš viso				

2 LENTELĖ

Valstybės teritorijoje pakartotinai naudotų pakuočių (pirminių, antrinių ir tretinių) kiekiai

	Suvartotų pakuočių tonos	Pakartotinai naudotos pakuotės	
		Tonos	Procentas
Stiklinės			
Plastikinės			
Popierinės/kartono (įskaitant sudėtinį)			
Metalinės			
Medinės			
Kita			
Iš viso			

3 LENTELĖ

Valstybės teritorijoje panaudotų ir pašalintų pakuočių atliekų kiekis

	Pagamintų atliekų tonos	– eksportuotų atliekų tonos	+ importuotų atliekų tonos	= iš viso
Buitinės atliekos				
Stiklinės pakuotės				
Plastikinės pakuotės				
Popieriaus/kartono pakuotės				
Sudėtinio kartono pakuotės				
Metalinės pakuotės				
Medinės pakuotės				
Iš viso buitinių pakuočių atliekų				
Nebuitinės atliekos				
Stiklinės pakuotės				
Plastikinės pakuotės				
Popieriaus/kartono pakuotės				
Sudėtinio kartono pakuotės				
Metalinės pakuotės				
Medinės pakuotės				
Iš viso nebutinių pakuočių atliekų				

4 LENTELĖ

Valstybės teritorijoje panaudotų ir perdirbtų pakuočių atliekų kiekis

	Panaudotos ir pašalintos tonos iš viso	Perdirbtas kiekis		Panaudotas kiekis	
		Tonos	Procentas	Tonos	Procentas
Buitinės atliekos					
Stiklinės pakuotės					
Plastikinės pakuotės					
Popieriaus/kartono pakuotės					
Sudėtinio kartono pakuotės					
Metalinės pakuotės					
Medinės pakuotės					
Iš viso buitinių pakuočių atliekų					
Nebuitinės atliekos					
Stiklinės pakuotės					
Plastikinės pakuotės					
Popieriaus/kartono pakuotės					
Sudėtinio kartono pakuotės					
Metalinės pakuotės					
Medinės pakuotės					
Iš viso nebutinių pakuočių atliekų					